

Avenç sobre el genoma de la leucèmia

Investigadors catalans n'ofereixen per primer cop un mapa en gran resolució

L'equip de la investigació ■ IDIBAP

Conte, proposat nou primer ministre d'Itàlia

És un reconegut jurista nascut al sud

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

CITY

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMARTS • 22 de maig del 2018. Any XLIII. Núm. 14644 - AVUI / Any XL. Núm. 13514 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

Torra es manté ferm

FET • El president ratifica els consellers després de visitar els presos polítics i en manté la presa de possessió per demà

REINCIDENT • Torna a reclamar a Rajoy l'inici de converses per solucionar el problema polític amb diàleg

El president, Quim Torra, en un dels accessos a la presó madrilenya d'Estremera ■ ACN

Nacional

P9

Concentració ahir a la Paeria de Lleida ■ ACN

L'ANC no descarta una vaga general

Aposta per la desobediència en les cinc concentracions per la pròrroga del 155

Nacional

P9

Carrers per als presos polítics, a Torrelameu

L'Ajuntament també posarà una placa per als exiliats a la plaça de l'Església

Nacional

P11

Venturós: "Soc víctima d'un judici polític"

L'alcalde de Berga és jutjada per no haver tret l'estelada de l'Ajuntament

825316-1171967®

L'ATENEU
ÉS CASA
TEVA!

Tens més de 170 entitats al teu abast

Federació d'Ateneus de Catalunya

www.ateneus.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel Clara Simó

Inquisició

Crida l'atenció el paral·lelisme, malgrat els segles transcorreguts, que hi ha entre el Sant Ofici i l'aparell de la Inquisició i la "guerra" del govern de Madrid contra Catalunya. Si més no, el llençatge és explícit: el delictes d'odi vol dir antipatia als espanyols (cosa reprovable, sens dubte), i que s'acosta més al món de la fe que al de la política o la delinqüència. O bé, el delictes de sedició. Ja pot dir la Constitució que els ciutadans som lliures i que tenim dret de manifestació. També l'escolar delictes de desobediència, que converteix els ciutadans en súbdits. A més, tot allò que és contra Catalunya té sentències suavitats; però si són contra la *sagrada unidad de la patria* (per cert: pot dir-me algun jurista si la subjectiva paraula *pàtria* és jurídica?), doncs aleshores recau tot el pes de la justícia. I no sols això, sinó que els tribunals han començat a aplicar com a delictes la intenció de delinquir. La intenció, marededeusenyor!

No hi ha cap dubte que el 1714 vam perdre una guerra contra Castella i que, des d'aleshores, som colònia i la nostra obligació és obeir

No hi ha cap dubte que el 1714 vam perdre una guerra contra Castella i que, des d'aleshores, som colònia. I la nostra obligació és obeir la metròpoli, fins a l'extrem que autoritats espanyoles diuen que no els agrada el resultat d'una consulta popular, i quan és així empresonen els votats pel poble i obliquen a fer més consultes.

La més divertida de les acusacions és que dividim la societat. Aquest però és el tret principal de la democràcia: hi concorren, a les urnes, dretes i esquerres. Si guanyen les dretes, les esquerres queden amb un govern advers, o a l'inrevés. Qui és majoritari, divideix lògicament la societat. O ens pensem que Rajoy no divideix la societat? O el famós confús Trump?

I el ridícul de condemnar el color groc? És absolutament infantil. I també inquisitorial. A mi mateixa m'han insultat per portar el llaç groc. I eren catalans. Com ho és *Ciudadanos*. Com els sipais de l'Índia, que van córrer a declarar-se defensors del país ocupant, que era la Gran Bretanya. Ai!

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La part altíssima

Fa uns dies vaig haver d'assistir a un acte públic que se celebrava a la part alta de Barcelona. Què dic alta, altíssima. D'aquesta Barcelona, la gent que circula pels carrers més transitats i comercials del centre o de la ciutat vella no en sap res. N'ha sentit parlar, saben que hi viuen els *rics*, però no s'hi han deixat caure mai. Si de cas hi ha passat de llarg, amb cotxe, servint-se dels carrers amples que la travessen. Els carrers perpendiculars, sempre una mica estrets, semblen reservats als veïns. La fesomia de les cases de pisos no té res a veure amb les de l'Eixample. Se n'oblidin. Els balcons són terrasses i hi ha un jardinet al davant que no sé si és l'extensió o l'anunci del que hi deu haver al darrere, equipat sovint amb piscina. En aquesta Barcelona s'hi parla el barceloní. El barceloní es divideix en dos: castellà i català. El català sona com el castellà. El castellà té del català la cantarella, encara que els seus parlants ho ignorin. Se n'adonen quan van a Burgos o a Valladolid. El català els acaba delatant, ni que siguin originaris de Burgos o Valladolid. Quan aquest diari

“Hi ha una Barcelona que els passejants del centre ignoren

tenia la redacció al Raval, concretament al carrer de les Tàpies, algun cop m'havia hagut de traslladar a aquest punt elevat. Com que el metro mesocràtic no hi arriba, agafava els ferrocarrils de la Generalitat. Sis o set estacions, i el món havia canviat. Els escolars vestien uniforme: ells pantalons curts i mitjons llargs, elles faldilles pridades. Les senyores passejaven uns gossos repentins que al Raval no es veien ni per miracle. Al Raval les perruqueries eren per a homes i les regentaven pakistanesos.

Vaig voler deixar el cotxe en un pàrquing. Privat, és clar. Estava molt

anunciat i semblava assequible. Fins que no vaig ser davant la barrera no em vaig adonar que era reservat als propietaris. No ho deia enlloc. A la part altíssima de Barcelona regeixen codis propis. Vaig penetrar en un altre. Quan a quarts de deu l'acte es va haver acabat i vaig anar a recuperar el cotxe, havia tancat. No obria fins a les vuit del matí. Ara la culpa era meua: no havia llegit l'avís, però era un avís en lletra minúscula, un avís per a avisats. Un taxi em va dur a la ronda de la Universitat, on vaig agafar l'autocar de línia que em va conduir a Mataró. M'hi vaig trobar quatre amics de conversa agradable. El camí es va fer per aquest motiu curt, i vaig enyorar aquells deu anys en què usar el transport públic m'era avantatjós. Era quan treballava a Barcelona tot el dia. Ara, per anar a actes que duren una o dues hores, no em compensa. Ho lamento pels més recalcitrants partidaris de trens i autobusos. Quant hauria trigat per arribar a la part altíssima de Barcelona? L'endemà vaig anar a rescatar el cotxe del parany. Preu de part altíssima. És clar que són rics...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/bwr526>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Sánchez, el progre

Ara veig clar que sí, que Pedro Sánchez, que és aquell líder socialista que ens va arribar a caure bé quan ara fa un any va guanyar les primàries del PSOE després que l'haguessin escorxat públicament, és un progressista, un revolucionari, un renovador, un innovador i un visionari. Ara fa un any, Sánchez va tornar a conquerir el PSOE amb la promesa de fer fora Rajoy (se'n recorden d'aquell "no és no" a Rajoy?), de buscar acords amb Podemos ("treballarem amb aquelles forces polítiques que vulguin un canvi a Espanya"), i parlant de la reforma de la Constitució ("la regeneració de la nostra democràcia exigeix altura de mires, diàleg, drets, responsabilitat, acords i sentit d'Estat", deia aleshores). Ha, ha, ha, Pedro. Que fals que ets. El diccionari, Pedro, diu que un farsant és una persona que menteix, que es fa passar pel que no és. On és la teva Espanya plurinacional? On

“El líder del PSOE celebra l'aniversari del seu “no és no” a Rajoy essent-li més fidel que mai

és la reforma constitucional? O volies dir reforma del Codi Penal? Plurinacional? Ha, ha, ha! I, a què ve això de dir que “el senyor Torra és un racista al capdavant de la Generalitat”? I això de comparar-lo amb Vox? Una decepció, Pedro. Un desencant, una desil·lusió. El PSOE entrant a la cursa amb Ciudadanos per veure qui és més anticatalà? Quina vergonya, Pedro. Perquè ara es tracta d'això, no? D'anar

mantenint el 155 *sine die*, d'insultar el president de la Generalitat i de bloquejar el nou govern? Progressista, Sánchez? Ha, ha, ha! El mateix Miquel Iceta diu que no hi ha motius per bloquejar la presa de possessió del nou govern (“nomenar consellers que són a l'exili o a la presó seria un error greu, però no una il·legalitat”, deia divendres) i el PSOE –el PSOE altre cop, Miquel– el deixa en evidència, per no dir una altra cosa. De veritat, Pedro, que consideres Torra el Le Pen català? I que els independentistes són (som, de fet) una mostra que a Espanya ha arribat l'extrema dreta? Xenòfobs i anti-europeus? Quina vergonya, Miquel, que no hi diguis res. A què juga el PSOE? A vendre el relat del PP a Europa? Ens expulsa, com ha fet el PP fent cas omís de la llei i no publicant els nomenaments del govern de Torra al DOGC? Sánchez el progre? Ha, ha, ha. No em facis riure, Pedro.

EDITORIAL

El PP retorça la llei quan li interessa

■ No és pas cap novetat que el govern del PP, amb els aplaudiments del PSOE i Ciutadans, retorci o transgredeixi la llei per pressionar el govern de la Generalitat. D'exemples n'hi ha un munt en els darrers anys, des que el sobiranisme ha guanyat embranzida i des que el PP va decidir, de nou amb el suport dels seus socis del 155, que el problema de Catalunya s'havia d'afrontar judicialment, i no políticament. I aquest cap de setmana n'hem viscut un nou capítol quan el PP ha decidit, en virtut del 155, no publicar al DOGC els noms dels nous consellers designats pel president Quim Torra. Diferents col·lectius de juristes, i altres a títol personal, han indicat que aquesta decisió del govern de Rajoy atempta, almenys, contra dues lleis catalanes i contra l'article 152 de la mateixa Constitució Espanyola. La decisió arribarà a Europa i podria ser que també acabés en una denúncia contra el govern de Mariano Rajoy per prevaricació, ja que cap de les persones que Torra ha proposat per al càrrec ha estat inhabilitada dels seus drets a exercir un càrrec públic. Encara més: com va recordar el mateix president ahir, els polítics catalans exiliats, alguns d'ells acusats dels mateixos delictes, no estan ni en presó provisional.

És obvi que la decisió de Rajoy és difícil d'explicar fins i tot des de l'òptica unionista, ja que, de ben segur, el jutge Pablo Llarena sí que els suspendrà aquest dret en el seu processament definitiu que és a punt de veure la llum, i té a veure amb aquesta cursa per veure qui és més dur contra el moviment sobiranista. És normal que la cursa l'encapçali l'extrema dreta de Cs i que el PP, el responsable de judicialitzar el procés, l'acompanyi. El que és sorprenent és la renúncia del PSOE a ser un partit progressista.

De reüll

Marga Moreno

Les formes del poder

La tautologia retòrica, el recurs d'una lògica estèril i redundat (Allò d'"un vaso es un vaso y un plato es un plato", de l'insigne Rajoy), és el preludi de les veritats absolutes més perilloses. Roland Barthes deia que el món és ple de coartades sospitoses i vanes i per això aquest pensament pla, aquest atac persistent contra la discrepància, la diferència, l'alteritat, sempre des del "sentit comú", té l'arrel en la demagògia més tòxica i esdevé l'excusa ideal per a la supressió de drets. Sembla que Catalunya, filla díscola d'una Espanya inqüestionable

Ens veiem sotmesos a una tutela ètica i jurídicament aberrant

i immanent, s'ha de sotmetre a una tutela, aberrant des del punt de vista ètic i jurídic, exercida per un Madrid, geogràficament i ideològicament "centrat", que garantirà que els catalans esgarriats (un parell de milions, una bagatel·la) retornin amb quatre *mutatis mutandis* al prototip de l'espanyol canònic. Com a punt de

partida per a ments lliures, porugues o rabiüdes funciona. Es veu que vivim en un país nascut per bregar amb la impotència. I per rematar-ho hi ha les formes. L'admirat Barthes també definia a la perfecció la terrible desimboltura del poder a l'hora d'executar els seus designis i feia una valenta analogia amb el món de l'hampa. Explicava que el món dels gàngsters és un món de sang freda, alliberada de tot remordiment per la seva pròpia moral interna i amb tendència a l'ús dels gestos en lloc del llenguatge. Deia: "Els gàngsters i els déus no parlen, belluguen el cap i tot s'acompleix."

Les cares de la notícia

SECRETARI GENERAL DEL PSOE

Pedro Sánchez

L'insult com a resposta

La proposta de diàleg llançada pel president Quim Torra ha obtingut més insults com a resposta de part del líder dels socialistes espanyols. La deriva del PSOE cap a l'"a por ellos" per no quedar-se enrere en la cursa embogida de Cs i el PP és altament preocupant.

INVESTIGADOR DE L'IDIBAPS DE BARCELONA

Iñaki Martín-Subero

Saber més de la leucèmia

Investigadors de l'Institut d'Investigacions Biomèdiques August Pi i Sunyer (Idibaps) han aconseguit elaborar el primer mapa d'alta resolució amb les funcions del genoma de la leucèmia limfàtica crònica, el tipus més freqüent a Occident. Un pas important per a una visió global de la leucèmia

FUTBOLISTA

Andrés Iniesta

Irrepetible

L'emotiu i merescut comiat que li va dispensar diumenge el Camp Nou tanca una etapa de vint-i-dos anys al Barça d'un futbolista irrepetible. Un jugador únic per l'elegància i la màgia que han impregnat el seu estil de joc. Un autèntic senyor dins i fora dels terrenys de joc.

Tal dia com avui fa...

1 any

Torna Sánchez
Pedro Sánchez s'imposa de manera aclaparadora a Díaz a tots els territoris excepte a Andalusia. L'aposta dels militants fa trontollar l'aparell.

10 anys

Sense ajuda
22.000 grans dependents encara no han rebut l'ajuda. La consellera d'Acció Social afirma que les prestacions estaran al dia l'estiu que ve.

20 anys

Acord de Stormont
Els irlandesos del nord i del sud de l'illa estan convocats avui a les urnes per decidir sobre l'Acord de Stormont, en la primera votació.

Full de ruta

Emili Bella

Socialisme lepenitzat

Leonarda Dibrani, d'ètnia gitana, tenia quinze anys quan la policia francesa va fer aturar l'autobús amb què anava feliçment d'excursió i la'n va fer sortir a la força davant la resta de companys d'institut. L'endemà la va deportar. La van entaforar en un avió amb la seva família a l'aeroport de Lió i la van xutar a Pristina. "No sé per què estic a Kosovo. No tinc res aquí. No parlo l'idioma ni l'entenc i tinc por que la gent es rigui de mi. Casa meua és a França, on tinc els meus amics, el meu xicot, els meus professors, la meua escola, el meu futur...", assegurava Dibrani. Era l'octubre del 2013 i el ministre de l'Interior, Manuel Valls. "Els gitanos tenen vocació de tornar a Romania o a Bulgària", "les solucions passen en particular per les expulsions", "l'única solució són els desmantellaments de campaments i les expulsions", defensava Valls. Ara que es parla tant de racisme, xenofòbia i supremacisme, va bé recordar com les gastava el socialisme francès en què s'emmirallava un

Un Pedro Sánchez afrancesat personifica un socialisme espanyol anticatalà escorat a la dreta en matèria identitària

Pedro Sánchez que es feia aquelles fotos el setembre del 2014 amb camisa blanca al costat de Valls a Bolonya i que maldava perquè l'acompanyés en actes electorals del PSOE. I encara, un any més tard, el líder socialista espanyol es vantava de ser "molt bons amics" amb Valls, aleshores primer ministre d'un govern deutor de l'agenda política de Marine Le Pen, un govern socialista lepenitzat, aquest sí. Vasos comunicants. Avui un Sánchez afrancesat personifica un socialisme espanyol anticatalà escorat cap a la dreta en matèria identitària, i Valls, desnonat de la primera línia política a l'Hexàgon, vesteix la camisa taronja de l'Espanya Ciutadana essencialista amb què Albert Rivera vol assaltar La Moncloa. Alhora, el d'Horta, que associava la minoria gitana amb "mendicitat i delinqüència", és digne del pitjor Xavier García Albiol. Qui és qui en el sopluig del racisme i la xenofòbia? Le Pen pare és qui piulava allò d'"Espanya, una, grande, libre". Amics no, amiguíssims tots.

L'any passat la noia arrencada de França vivia a Croàcia. Leonarda Dibrani, un altre d'aquells noms que retraten els valors d'Europa.

Tribuna

Joan Ferrerós. Excatedràtic d'institut

La 'catedral'

El 2006 el Vaticà va concedir a Santa Maria, la parroquial de Castelló d'Empúries, l'estatus de basílica. La gran baluerna eclesial atempordanesa no ha pogut mai ser oficialment una catedral perquè no ha comptat amb bisbe, però per les seves extraordinàries dimensions i per la qualitat de la fàbrica tampoc no pot ser menystinguda tenint-la com un temple qualsevol. Posem-li basílica, devien dir a Roma parafrasejant allò de "si surt amb barba, sant Antoni; si surt amb cua, el dimoni". Però la comarca i el seu poeta màxim han anomenat sempre catedral de l'Empordà el temple castelloní, perquè catedral havia de ser si el papat no hagués fet canari als comtes. Canari el papa al comte? Sí. Els d'Empúries canvien el domicili de peu de platja per Castelló; la prosperitat –i la vanitat– els fa desitjar que el seu clos emmurallat ha de contenir un bisbe, que el comtat d'Empúries ja havia sigut seu episcopal des de la caiguda de l'Imperi Romà. Seguint les indicacions vaticanes, aixequen durant els segles XIII i XIV un temple digne d'un prelat; però quan ja està conclòs el papa, collat pels Valls, Macron i Rajoy de l'època, els va girar la cara com un Junker

qualsevol. Canari: "Als comtes de Castelló/ el papa els promet la mitra;/ han bastit la catedral/ i encara esperen el bisbe."

EL FAGES POETA, fascinat per la medievalitat, particularment l'empordanesa, acut sovint a la catedral que té a tocar de Can Climent. Al segle XV el temple ja estava molt acabat, amb el cèlebre retaule d'alabastre, la portada dels apòstols... i el sepulcre del comte Magauli, visitat pel Sabater d'Ordis, el de la Balada: "Ha vist al vas marmori de Magauli/armat –jacent rere l'altar major/ de la murada seu de Castelló–/ com l'animeta ix per la boca,/ i plau-li d'imaginar que paga l'únic deute." El temple és devastat i convertit en estable amb les guer-

“El papa, collat pels Valls, Macron i Rajoy de l'època, els va girar la cara com un Junker qualsevol

res Gran i del Francès: "Plau-me seguir encara les velles sepultures,/ llatins esborradissos sota les ferradures..." En el segle XIX un capellà fa emblanquinar la seu per dins: "Déu perdó a mossèn Lapedra,/ rector de tan poc encalç/ que va fer pintar a la calç/ una catedral de pedra." I durant la Guerra Civil Fages mateix és empresonat en una estança del temple; a *De captiveri i altres desventures* escriu: "Un fuster diu: És artista!/ I un rabassaire: És carlista!/ I em posen guardes de vista..."

COM FAN ALGUNS URBANITES del segle XXI, el veí també es queixa: "Tantes campanes, pics i repicons/ per contorbar la pau dels meus matins;/ si el capellà es pogués picar els collons/ i deixar en pau el somni dels veïns." O: "La gegantina Seu, només, amb gest avar/ em priva un tall de cel i una llenca de mar..." Però l'empremta és potent i, pensant en la pròpia mort, la referència al temple és inevitable: "El faig em brodaria una mortalla verda/ –el meu arbre pairal– fita al meu hort./ Ningú no ploraria gaire fort./ El penell de la Seu senyalaria el nord./ I el preu del mortuori seria un dall d'usarda."

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Cartolines

■ A casa, des de la primera manifestació multitudinària en què es va fer la cadena des de Portbou fins a les Terres de l'Ebre, que tenim l'estelada col·locada al balcó. Més endavant hi hem hagut d'afegir el domàs enviat per Òmnium, ja que en som socis, que diu "Llibertat presos polítics" i més endavant hem posat un llaç de color groc al voltant d'un barrot del balcó. Tot això encara dura posat perquè vivim en una casa de poble i el balcó és al segon pis, perquè si fos més avall no quedaria res, com ha passat en altres cases del mateix carrer. De tant en tant per la bústia de la porta del carrer ens tiren les cartolines on es pot llegir "Cataluña es España, vale" o "Cataluña no será independiente, vale". Hi ha algú que no pot arribar a les ensenyes, ens ha agafat mania i ens endossa les cartolines. Un testimoni que el mal el tenim dins

de casa nostra, també.

MIQUEL ROCA NIUBÓ
Premià de Mar (Maresme)

Privacitat a internet?

■ En democràcia es valora molt la nostra individualitat i la nostra privacitat, és per això que actualment torna a qüestionar-se si el correcte és la informació amb restriccions o la informació sense restriccions, on és el límit entre el dret d'informar i la invasió de la intimitat dels individus. Una cosa és clara, vivim en un moment en què som receptors i productors d'informació; quan decidim ser productors, som responsables de divulgar fets o informació sobre accions o sobre altres individus, per tant som responsables de la seva mala utilització. És per això que en un govern democràtic modern s'ha de protegir la dignitat i la privacitat de l'individu enfront d'atacs a la intimitat, sense

perjudicar la llibertat d'expressió i la llibertat de premsa.

BEGOÑA ELVIRA
Tarragona

El valor de les infermeres

■ Fa un parell de setmanes, vaig tenir un familiar ingressat en un dels hospitals de més renom de Barcelona. Aquesta experiència va coincidir amb el Dia Mundial de la Infermeria, fet que em va portar a reflexionar sobre la feina que desenvolupen aquestes professionals. Hi ha moltes professions vocacionals, però sens dubte aquesta ho és. Vaig poder observar com, a part de les aptituds tècniques, també en tenen d'empàtiques i comunicacionals. Són el contacte directe entre el pacient i la institució. Per tant, escric aquesta carta amb motiu del seu reconeixement, ens faciliten les coses als pacients, als acompanyants i als metges.

Són les grans oblidades dels hospitals i mereixen un gran protagonisme en el seu funcionament.

ALBERT CARRASCO
Barcelona

La importància del que publiquem

■ Fa uns dies que penso si algun dia ocuparé un càrrec important en alguna empresa o govern. I el que em preocupa, no és el fet d'exercir-lo sinó el saber que, des de fa anys, tinc un paper com a activista a les xarxes socials que no sé si serà bo per al meu futur. És summament important ser conscients del que publiquem, perquè no sabem mai on acabarem el dia de demà. Sinó, que li ho diguin al Quim Torra, que serà per sempre esclau del que un dia va publicar. Així doncs, vigilem el que publiquem!

SERGI JUANPERE
Reus (Baix Camp)

La frase del dia

“Rajoy no diu que vulgui estendre el 155, simplement està jugant amb el Butlletí Oficial”

Albert Rivera PRESIDENT DE CIUTADANS

Tribuna

Andreu Mas. @Andreumasd. Periodista, escriptor i assessor en comunicació

Estat de setge

Diu en els polítics nacionalistes espanyols que Espanya és un “estat de dret” i que els independentistes catalans volem violentar-lo, trencarlo, estripar-lo...; en resum, fer-lo xixines. Com a resposta a aquesta “acció violenta” que consisteix a votar, fer servir el color groc com a símbol reivindicatiu, manifestar-se sense deixar ni un paper a terra i debatre al Parlament de Catalunya, ells, els nacionalistes espanyols, responen amb la imposició d’un autèntic “estat de setge”. La pràctica consisteix en el control total de la Generalitat, de les forces d’ordre públic d’obediència catalana i del territori. De manual. I és clar, com que sortir per la televisió dient que has anul·lat l’autonomia d’una “regió” hauria quedat antiestètic als ulls fins i tot d’aquesta Europa controlada per buròcrates i financers, es van inventar el 155. Literalment. Si no us ho acabeu de creure, agafeu la Constitució –la teniu a la lleixa de casa al costat de la Bíblia, segur– i llegiu-ne el contingut, i veureu com M. Rajoy *and friends* han fet el que els ha passat per la barretina amb la necessària aquiescència del Tribunal Constitucional (que per això els membres tiren o cap al PP o cap al PSOE, com manen els cànons de la separació de poders).

Mantenir el 155 per sempre no semblava viable, perquè hi ha més de dos milions de ciutadans i una majoria absoluta al Parlament que no hi combreguen i no callen. Aleshores, l’Estat va proposar unes eleccions “per tornar Catalunya a la normalitat”. Van pensar que la febrada se’ns passaria engarjolant o forçant l’exili de quasi tot el govern i aplicant una política de represàlia general, en què caben des de rapers fins a gent que es posa un nas de pallasso. Un disbarat. Creien que, de cop, ens convertiríem tots en xaiets; tornaria el peix al cove (ara ens donarien directament morralla, però), el victimisme i el ploramiquisme, i que, a més a més, el front borbònic

guanyaria les eleccions i M. Rajoy podria emular Zapatero i sortir a l’exterior del Palau al costat del seu president/a i saludar els catalans tot dient: “Nois! Tot en ordre. Visca Espanya!”

Ai las, la democràcia va tornar a evidenciar que el nostre constipat és perpetu i l’independentisme va tornar a tenir la majoria absoluta. Sí, Ciutadans va guanyar els comicis, perquè a vegades som burros. Els vam posar en safata de plata la justificació per abonar el fals relat del país dividit. Relat que no existiria si s’hagués repetit la fórmula de Junts pel Sí. Què hi farem...

L’Estat va impedir la designació de tres presidents (Puigdemont, Sánchez i Turull) i va creure que l’esgotament i les discrepàncies entre ERC, Junts per Catalunya i la CUP farien implodir l’independentisme, però aquest, finalment, va posar seny i va trobar en Quim Torra un candidat de “consens”. Investit president de tots els catalans (tant dels que el volen com dels que no), la ràbia els ha consumit i, com van fer amb Roger Tor-

rent, han carregat a tort i a dret contra Torra, superant tots els límits que la decència permet, i demostrant que la societat espanyola i sobretot el periodisme madrileny estan podrits. El problema no és Torra. No és el qui sinó el què allò que els crema.

I ara que ja tenim govern, el critiquen perquè no és paritari (aquí heu fallat), i perquè hi ha consellers que ho són però no poden exercir-ne perquè els tenen en presó preventiva o estan a l’exili, cosa que no els anul·la els drets polítics...

I al final, com que no els agrada ben bé res, tiren pel dret, allarguen el 155, que cessava amb la designació del president de la Generalitat, es passen la seva estimada Constitució i l’Estatut del ribot per l’arc de Sant Martí i reobren el conflicte, en ple èxtasi d’Albert Rivera, que crea una plataforma *civil* “per recuperar l’orgull de sentir-se espanyol” i de la qual només podrà formar part “qui estimi el país [el seu]; qui tingui talent [sona a eugenèsia], i sigui generós [que faci donacions al partit, vaja]”.

Mentrestant, el PSOE vol reformar el Codi Penal perquè et puguin empresonar per les teves idees si no són constitucionals, tot i defensar-les democràticament; el PNB aprovarà *los presupuestos* (algun dia s’haurà d’analitzar la influència d’ETA en la política); els comuns s’escaandalitzen estarrufats al sofà, i els catalans ja no sabrem l’evolució del nostre PIB en temps real perquè com que les multinacionals venen a Catalunya i l’argument de la por ja no cola, l’*Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal* (AIReF) creu que ja no ens cal la informació. Per cert, Montoro nomena el president de l’AIReF.

Ara per ara, l’últim que ens pot passar és que facin cas a Losantos i ens bombardegin. Encara ens farien un favor. Els setges no poden ser per sempre. Es perden o es guanyen. 1714, 1939... i anar-hi anant. El present, però, per bé o per mal, l’escrivim nosaltres.

“Ara per ara, l’últim que ens pot passar és que facin cas a en Jiménez Losantos i ens bombardegin. Encara ens farien un favor...”

De set en set

Enric Serra

La trampa ciutadana

Fins ara, Ciutadanos només ha aconseguit despertar repulsió i menyspreu en els seus adversaris polítics i

ben poca autocrítica. Però el discurs que va pronunciar diumenge Albert Rivera, durant la presentació de la plataforma España Ciudadana, s’hauria de considerar el darrer avís a la resta de forces polítiques per agafar el tren de la política espanyola. Perquè si continuen encastellades en la seva arrogància, la marea taronja les esbandirà sense contemplanacions. Que la crida nacionalista de Rivera i companyia –i altres tics que els delaten– recordin obsessions joseantonianes és una anècdota. Ben pocs –o cap– dels seus potencials electors saben res d’aquell ideari i no els votaran o deixaran de votar per aquestes similituds sinó per l’atractiu que representa la política antipolítica. Als que estan tip de poltrones institucionals, portes giratòries i corrupció, Rivera els diu que no veu gent d’esquerra o de dreta, empresaris o treballadors, sinó espanyols: suposadament, ningú no queda exclòs de la seva proposta política per condició social ni per ideologia, llevat els que volem trencar Espanya, que ja està sobreentès que som l’ase dels cops.

Però aquesta amplitud és una trampa: qui no veu diferència entre dreta i esquerra es limita a posar la gestió pública en mans privades i qui no diferencia entre empresaris i treballadors converteix aquests en material fungible. I després ve aquell dia en què els avui engegats entusiastes es transformen en damnificats i es posen les mans al cap lamentant-se de l’excés d’optimisme que els ha dut al precipici.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Protestes
contra
l'allargament
del 155**

Manifestacions a diverses ciutats contra l'acord entre Rajoy, Sánchez i Rivera

**Desxifren al
Clínic el
genoma de la
leucèmia**

Investigadors de l'Idibaps de Barcelona obren la porta a noves teràpies

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra aguanta l'e

VISITA El president ratifica la confiança en el govern que ha nomenat després d'anar a veure els presos polítics i en manté demà la presa de possessió **DEFENSA** Puig demana empara a Europa i JxCat estudia mesures legals si l'Estat no publica el decret al DOGC **155** El PDeCAT exigeix explicacions al Senat

Oscar Palau
BARCELONA

“Els consellers m’han manifestat la voluntat de ser dimecres a Barcelona per prometre el càrrec.” Quim Torra no s’arronsa davant els embats del govern de l'Estat contra la composició que ha anunciat del seu executiu i s’hi va ratificar ahir al matí després de visitar a la presó Jordi Turull i Josep Rull, que li van confirmar personalment la disposició a continuar en les conselleries de Presidència i Territori i Sostenibilitat. El president, que simbòlicament va voler fer la primera sortida oficial a la resta de l'Estat a veure els presos polítics repartits per tres centres penitenciaris madrilenys, manté intacta la intenció que demà prengui possessió tot el govern que ell va signar i fer públic dissabte, malgrat que, tal com havia avançat la Moncloa, el DOGC només publicués ahir el decret d'estructura dels departaments però no el de nomenament dels seus titulars, indispensable perquè sigui efectiu. Això sí, Turull i Rull, que ahir duïen la insígnia de la Generalitat que identifica els membres del govern, segueixen pendents que el jutge Llarena els contesti la petició perquè els deixi sortir a prendre possessió.

Com que s'entén que l'intent de veto de Rajoy, amb el suport del bloc del 155, vulnera tot un seguit de drets legals i polítics, fonts properes confirmaven ahir a la tarda que “es

manté” en la decisió i no es planteja canviar els nomenaments. La resistència, a més, es ramificarà en altres fronts. Un altre dels afectats directes, el conseller de Cultura Lluís Puig, feia públic ja diumenge al vespre des de Bèlgica la carta que ha enviat “com a ciutadà” a Frans Timmermans, vicepresident de la Comissió Europea i responsable dels drets fonamentals, en què li exposa una qüestió que veu “d'ordre humanitari” –li adjunta el decret de Torra i la carta del govern espanyol on diu que es nega a publicar-lo– i denuncia que veu amenaçats els seus drets polítics per una “interpretació abusiva” del 155. Per això apel·la als “valors fundacionals” de la UE i demana el “dret a l'empara” recollit a la Declaració Universal dels Drets Humans per poder defensar els seus posicionaments pacíficament i poder exercir el càrrec de conseller.

Accions legals

Paral·lelament, ahir al matí, el portaveu adjunt de JxCat Eduard Pujol també apuntava a Ràdio 4 que s'estan estudiant “mesures judicials” contra la negativa del govern espanyol a publicar el decret, tot i que va evitar precisar quines són en espera que ho concretessin els seus serveis jurídics. En la mateixa línia, el vicepresident primer del Parlament, Josep Costa, insistia a Catalunya Ràdio que es tracta d'una “il·legalitat flagrant”, perquè la publica-

ció d'un decret “és un acte degut, automàtic, que no està en mans de ningú decidir si es fa o no es fa”. Per això Costa ja avançava que Torra mantindrà que els nomenaments “són legals i correctes”, i que estudiaran escenaris i demanaran els “informes jurídics corresponents” per defensar-ho. “No ens quedarem asseguts esperant, haurem d'actuar en defensa de les institucions catalanes i les seves legítimes competències”, conclouia. Altres fonts de JxCat insistien a la tarda que la via legal és una “possibilitat” en estudi, però que “de moment” no ha anat més enllà.

Compareixença al Senat

Per completar el front, el portaveu del PDeCAT al Senat, Lluís Cleries, va demanar la compareixença de Mariano Rajoy davant la comissió del 155 del Senat perquè expliqui la decisió de no publicar el nomenament i de mantenir la intervenció de l'autogovern. La comissió, un òrgan creat *ad hoc* per fer el seguiment de l'aplicació del 155, es va reunir per últim cop el 22 de març, quan hi va comparèixer el secretari d'Estat per a les Administracions Territorials, Roberto Bermúdez de Castro, i s'hauria d'haver tornat a reunir avui, ja que se'n va fixar una periodicitat bimensual. La comissió té pendent també la compareixença de la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, que ho va demanar ja el 14 de març passat. ■

Forcadell i Bassa li demanen “paritat” en el govern

Torra va iniciar la seva visita ahir a Estremera, on a més de Turull, Rull i l'exconseller d'Interior Quim Forn, va veure el fins ara vicepresident Oriol Junqueras i l'ex-titular d'Exteriors, Raül Romeva, que s'hi afegirien a mitja visita. Fonts de Presidència van concretar que van parlar de la situació dels mateixos presos i dels exiliats, de qüestions legals i de l'actualitat política i les prioritats del govern. Altres detallaven a més que Junqueras li va traslladar la necessitat, per avançar cap a la República, d'"incorporar el màxim

de gent, sent oberts i plurals"; i que li va garantir la "disposició per ajudar-lo" a fer-ho dels companys d'ERC. El president seguiria a Alcalá Meco, on es va trobar amb l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i l'exconsellera de Treball Dolors Bassa, a qui anomenava "ostatges de la justícia espanyola". A la sortida, totes dues van fer una piulada en què li agraiïen la visita, però li retreien que els hauria "agradat un govern paritari". Després també les visitaria el president del Parlament, Roger Torrent, que va sortir al pas a

les crítiques sobre la paritat, recordant que només correspon al president nomenar-lo. Just ahir es va saber, en un acte a Girona i per boca de la germana de Bassa, que les dues dormiran en cel·les separades des d'ahir a la nit. Torrent serà avui a Estremera i a Soto del Real, on Torra ja va fer una visita de dues hores a Jordi Cuixart i Jordi Sánchez. Segons va explicar, tots dos li van transmetre "fermesa" i li van demanar que "parli de diàleg i pau", però que no renunciï mai "al dret a l'autodeterminació de Catalunya".

L'APUNT

Tret al peu a Moncloa

Carles Sabaté

Rajoy té pressa perquè Llarena acabi la instrucció, processi els consellers proposats per Torra i els inhabiliti. Veurem si el jutge del Suprem li torna l'angoixa i s'ho pren amb calma o segueix al seu servei. No va tenir problema a enllestir el processament de Turull en poques hores, no fos que el Parlament l'elegís president. Ara podria respondre a Rajoy per haver-li enviat

el problema català. Rajoy necessita aprovar el pressupost per afavorir les províncies on perd vots i escons envers Ciutadans. I per això necessita el PNB, que li nega mentre hi hagi 155. Un article que no pot derogar mentre Torra mantingui que vol fer quatre consellers empresonats o a l'exili. Tret al peu de Rajoy i deixar podrir el problema, se suposa que aplicarà Moncloa.

embat

Les frases

“La visita ha estat molt emocionant, els he vist amb unes ganes immenses de solucionar el conflicte polític”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Demaneu la nostra llibertat per exercir la responsabilitat que ens ha encomanat (Torra) i acceptem”

Jordi Turull i Josep Rull
CONSELLERS DE LA PRESIDÈNCIA I DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

“Li hem manifestat (al president Quim Torra) que ens hauria agradat un govern paritari”

C. Forcadell i D. Bassa
EXPRESIDENTA DEL PARLAMENT I EXCONSELLERA DE TREBALL

“Es pot estar d'acord o no amb la composició del govern o ser molt crític amb la manca de paritat, però correspon només al president”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

El cotxe del president del Parlament surt de la presó d'Alcalá-Meco després de visitar l'expresidenta Carme Forcadell i l'exconsellera Dolors Bassa ■ EFE

Pendents que es faci govern

PLE • Cau el ple previst dimecres en què s'havien d'aprovar les comissions legislatives del Parlament
MÉS • El ple es traslladaria a divendres, data límit

Emma Ansola
BARCELONA

La situació política, amb un president investit que té capacitat executiva però no té consellers i, per tant, no pot formar govern, dibuixa de nou un escenari inèdit en la història catalana que té conseqüències en altres àmbits institucionals com, per exemple, el Parlament.

L'activitat parlamentària continua enrocada, no hi ha comissions, no es responen preguntes sobre la gestió diària de la Generalitat i els plens no inclouen les ses-

sions de control al govern i aquesta setmana, el calendari previst per aprovar les comissions legislatives ha saltat pels aires.

El Parlament tenia previst celebrar un ple demà, dimecres, per tal d'aprovar aquestes comissions legislatives que, d'acord amb el reglament de la cambra, han de quedar configurades la setmana següent al ple d'investidura. Tanmateix, la negativa del govern de Mariano Rajoy, amb la potestat que li atorga el 155, de publicar els noms dels consellers, impeding d'aquesta manera que es pugui formar

l'executiu català, deixa la presa de possessió en la incertesa. La intenció del president Quim Torra era celebrar la presa de possessió dels càrrecs de consellers dimecres o dijous, la qual cosa, de moment, ja ha fet caure la previsió de celebrar el ple de demà, que no havia estat convocat oficialment. I això quan, de ben segur, l'acte protocol·lari que hauria de reunir tots els membres del govern no es podrà portar a terme per la negativa de Rajoy a permetre que es nomenin consellers que estan en presó preventiva o a l'exili. Amb tot, caldrà que sigui el jutge Pablo Llarena qui es pronunciï sobre el permís sol·licitat per la defensa de Jordi Turull i Josep Rull per assistir a l'acte.

I mentrestant, l'agenda parlamentària obliga a fixar un ple abans que acabi aquesta setmana per aprovar les comissions que, d'altra banda, s'han d'estructurar tenint en compte la composició de l'executiu de Torra. Fonts de presidència del Parlament apuntaven ahir a aquest diari que possiblement la nova data serà divendres, una cita que es confirmarà en la reunió que els membres de la mesa i la junta de portaveus tenen previst demà, dimecres. Si es confirma el ple, en la sessió hi podria ser el president Torra per explicar la nova configuració de l'executiu. Així ho ha reclamat l'oposició. Caldrà saber si a final de setmana el president de la Generalitat manté els nomenaments actuals o bé opta per substituir-los per tal que Rajoy publiqui els noms nous en el DOGC i es prepari la presa de possessió de manera immediata per posar-se a treballar i fer fora les conseqüències que està deixant el 155. En cas contrari, continuarem amb un president sense consellers. ■

Vols saber
quant val
casa
teva?

finquespous@finquespous.cat

829430-1187171T

finques
Pous

MATARÓ
C/ Pujol 20 - 08301
93 790 39 45

www.finquespous.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del govern espanyol, Mariano Rajoy, ahir, durant un acte amb empresaris a Vigo ■ EFE

Rajoy i Sánchez gesticulen per esquivar el setge de Cs

■ El socialista proposa ara sancionar els càrrecs públics amb comportaments xenòfobs i racistes ■
El president espanyol reitera que per obrir el diàleg a Catalunya hi ha d'haver un govern "viable"

Montse Oliva
MADRID

Mariano Rajoy disposa del suport sense fissures de Pedro Sánchez en la seva estratègia per aturar el cop dels nomenaments dels quatre consellers empresonats o a l'exili. L'un i l'altre han fet pinya mentre intenten esquivar el setge d'Albert Rivera per presentar-los com a dirigents febles i tolerants amb l'independentisme. El cap del govern espanyol s'intenta espolsar la pressió de Cs mantenint el 155 i forçant la legislació –alguns juristes consideren que no es pot aturar la publicació dels nomenaments– mentre el secretari general del PSOE li avala tots els moviments i procura d'anar més enllà i de mostrar-se tant o més combatiu contra el nou president de la Generalitat. Ahir, després de tornar-lo a qualificar de "racista", Sánchez va afegir una nova proposta al seu paquet punitiu i aquest cop pretén que se sancioni, a través d'una esmena a la llei d'igualtat de tracte, els càrrecs que tinguin actituds "xenòfobes", "supremacistes" o "racistes".

La forta empenta de Ri-

El PNB manté la incògnita sobre l'aval als comptes

L'allargament del 155 per part de Rajoy com a conseqüència del vet als quatre consellers ha fet que la direcció del PNB decidís ahir mantenir la incògnita sobre el seu vot als comptes de l'Estat del 2018, que des d'ahir fins demà es debaten al Congrés. "Esperem fins al darrer minut", afirmaven anit en un comunicat, conscients que tenen fins de-

mà al vespre per tombar una de les seccions dels pressupostos que farien que, de retruc, caigués tota la llei. El partit basc havia posat com a condició per a negociar i avalar els números de Rajoy que ja no estigués vigent el 155. Tot i així, la perspectiva d'una possible investidura i posterior formació de govern va fer que el PNB comencés la ne-

gociació, aconseguint un important paquet inversor per Euskadi i també una millora de les pensions. Els darrers moviments de Rajoy pel que fa a Catalunya, però, ha fet que el PNB freni la verbalització del seu sí, si bé fonts populars donaven per fet que el grup basc no es farà enrere i finalment aprovarà els comptes.

Les frases

“Catalunya ha de tenir un govern viable, que compleixi la llei i capaç de dialogar seriosament”

Mariano Rajoy
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

vera a les enquestes, avalada, sobretot, per la seva posició de duresa contra l'independentisme i la debilitat interna del socialista després que s'hagi complert un any del seu retorn al capdavant del PSOE han capgirat bona part del discurs de Sánchez, el qual, en poc temps, ha passat de

“El senyor Torra no és res més que un racista al capdavant de la presidència de la Generalitat”

Pedro Sánchez
SECRETARI GENERAL DEL PSOE

criticar Rajoy per abandonar la política i usar només la justícia per combatre el procés a convertir-se en l'adalil de la resposta penal i sancionadora. Ahir, a més, tornava a obrir la porta a prolongar el 155 de manera indefinida, amb una nova proposta avalada pel Senat. “Totes les possi-

“Rajoy no diu que vulgui estendre el 155, simplement juga amb el butlletí oficial”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CS

bilitats són sobre la taula.” Rajoy, mentrestant, manté un silenci absolut sobre els seus plans imminents, més enllà de deixar constància que el decret no es publicarà mentre hi hagi els quatre noms, i ahir es va limitar a advertir el president, Quim Torra, que si vol diàleg el primer

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Ni cent dies?

Després de la investidura de Quim Torra, la setmana passada, s'intuïa que podia haver-hi una certa calma a la política catalana. La situació continuava essent dramàtica, amb presos i exiliats, però la presència d'un president a la plaça Sant Jaume donava perspectiva de futur per començar a resoldre una situació complicada. Quim Torra passarà a la història per haver estat el president més vilipendiat abans de començar la seva tasca. Ni els cent dies de gràcia de què disposen tots els presidents i que provenen de l'època de Napoleó. Ni unes quantes hores perquè Torra s'assabentés de quin despatx del Palau de la Generalitat havia d'ocupar. Res. Insults, vexacions contra ell i la seva família, difamacions, crítiques infundades, etc. Quim Torra no és ni un racista ni un xenòfob. Quim Torra era fins fa poc un simple ciutadà que es va engrascar en política i que d'una tria d'entre una trentena de diputats de JxCat i després que per raons jurídiques no ho van poder ser ni Puigdemont, ni Sánchez ni Turull, va ser elegit per Carles Puigdemont amb el vistiplau d'ERC i l'abstenció de la CUP perquè ocupés la màxima representació catalana. En un principi a Catalunya sempre s'han honorat els presidents de la Generalitat. Almenys quan comencen. Després hi ha temps per a la crítica posterior, com ha de passar amb Torra, que l'hauríem de poder valorar pels seus fets com a president. Una majoria de catalans espera que hagi començat una legislatura de quatre anys, que hi hagi consensos bàsics que comparteixin una majoria de catalans, que s'afronti l'eix social i l'eix nacional, que hi hagi una reconciliació interna abans d'afrontar una negociació amb l'Estat espanyol... Tot això i molt més és el que s'espera del president Torra o del president efectiu que haguera estat elegit. L'hem de defensar. Ja hi haurà temps per criticar-lo. Esperem uns dies per observar com va tot plegat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Concentracions al Born de Barcelona, davant la Paeria de Lleida, i a la ciutat de Girona, on va prendre la paraula la germana de la consellera Dolors Bassa ■ ORIOL DURAN / QUIM PUIG / ACN

L'ANC apunta a una vaga general si es reedita el 155

■ L'Assemblea aposta per respondre al "xantatge" de l'Estat amb la via "legítima, democràtica i pacífica" de la desobediència ■ Milers de persones al carrer protesten pel bloqueig del govern

J. Panyella / G. Busquets
BARCELONA

Representants de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i de la Intersindical es trobaran divendres vinent per explorar una estratègia de resposta a la situació de bloqueig de l'autogovern de Catalunya per l'enduriment dels plantejaments del govern de Mariano Rajoy. Davant de 3.000 persones concentrades ahir a la plaça Comercial de Barcelona, davant el recinte del Born, la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va advertir que el moment polític demana passar a l'acció, més enllà de les protestes de carrer, i va posar nom a aquesta estratègia: "desobediència". La concentració de Barcelona va tenir la seva rèplica a Girona, Lleida, Tarragona i Tortosa, on s'hi va llegir un

manifest elaborat per totes les entitats convocants que acabava amb dues consignes: "Prou xantatge" i "desobediència".

Aquesta formulació va ser acollida pels concentrats, que van respondre amb un crit clar i concret: "vaga general!". En la seva intervenció, Paluzie va reconèixer que aquesta és l'opció que està damunt la taula, però va matisar que en tot cas s'haurà de convocar "quan tindrà més èxit". Paluzie va explicar que hi ha acord unànime entre les associacions de caire independentista que "cal fer accions per demostrar al món que la societat d'aquí no ha acotat el cap". La màxima responsable de l'Assemblea va deixar clar que la via de la "desobediència" és "legítima sempre que sigui democràtica i s'exerceixi de forma pacífica". L'espai del

Torrelameu i Sant Cugat rebategen carrers i places

El municipi de Torrelameu, a la Noguera, dedicarà nou carrers als líders independentistes empresonats i una plaça als que han marxat a l'exili, informa l'ACN. L'alcalde Carles Comes, d'ERC, ha explicat que, si bé es mantindrà el nomenclàtor actual, es col·locaran les noves plaques amb els noms dels presos als dife-

rents carrers, de manera que els nous noms conviuran amb els actuals de forma simbòlica. D'altra banda, la plaça de l'Església passarà a dir-se Plaça dels Exiliats i a la placa hi figuraran els noms dels set polítics que són a l'estranger. L'estrena de les plaques es farà el proper cap de setmana.

També Sant Cugat del Vallès ha optat per canviar el nom a una de les seves places. A partir d'ara, la plaça del Rei passa a ser la plaça de l'1 d'Octubre, segons va aprovar ahir el ple municipal. El canvi del nomenclàtor era una proposta presentada per l'ANC, Òmnium Cultural i el grup CDR de Sant Cugat.

Born va debutar ahir com a punt de concentració d'actes de carrer del sobiranisme i ho va fer en una manifestació que va ser secundada per diverses organitzacions independentistes, algunes de creació recent com l'Assemblea de Defensa de les Institucions Catalanes. L'ADIC s'organitza en unes 40 assemblees de treballadors de la Generalitat, però

també del món local i altres administracions del país i en representació seva va intervenir Sara Pérez per manifestar el seu ple suport al president elegit pel Parlament. Després del parlament de Pérez va ser el torn de l'advocat Jordi Domingo, que, en representació de la Coordinadora de l'Advocacia de Catalunya, va carregar contra la decisió del govern Rajoy

de bloquejar el nomenament dels consellers al DOGC assegurant que "estan prevaricant i ho saben". Domingo va insistir que la publicació al diari oficial dels noms dels nous consellers és un "acte reglat" que s'ha de complir i no es pot aturar per una decisió política. "La llei els obliga a publicar-ho", va dir.

En la concentració da-

vant la subdelegació del govern espanyol a Girona, que va reunir més de 2.000 persones, Montse Bassa, la germana de la consellera Dolors Bassa, va compartir amb els assistents la trucada que just acabava de rebre des de la presó. "No puc esperar a Estrasburg, necessito que torni l'1 d'octubre", va destacar Montse Bassa. Els manifestants van respondre amb proclames a favor de la vaga general. En nom del Col·legi d'Advocats de Girona, Josep Viella va recalcar que la feina dels advocats "ara que s'està matant la democràcia, és estar al costat de la gent". "I això no és ideologia", va reblar. El portaveu dels advocats voluntaris que porten la querrela dels ajuntaments de Girona, Sant Julià de Ramis i Aiguaviva per les càrregues de l'1-O, Albert Carreiras, va agrair la persistència de les víctimes a mantenir la denúncia, cosa que ha permès "que ara un jutjat investigui la Guàrdia Civil i la Policia Nacional per tortures". El president de l'AMI, Josep Maria Cervera, va insistir que es vol inhabilitar "la primera línia política" amb els càrrecs elegits als ajuntaments però també "els seus votants".

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quadern d'economia

Anar contra un Estat

Francesc Cabana
Barcelona

Parlo com a economista, no com a polític. El resum del que penso és molt senzill: Catalunya no pot enfrontar-se sola a l'Estat espanyol. Si ho fem, tenim la derrota assegurada.

Parlo d'economia, perquè és per aquí per on l'Estat ens pot escanyar més fàcilment i més discretament. Fa anys que el professor Ramon Trias Fargas va parlar de l'asfíxia financera. S'exerceix de diferents formes, són pressions indirectes i difícilment es podran exhibir com a proves de la repressió de la qual tant parlem ara. En mencionaré algunes.

1. Els diners recaptats pels impostos van tots a Madrid, amb l'excepció de les recaptas municipals, que tenen una relativa importància. A l'hora de distribuir-los, l'Estat pot fer els seus càlculs, que la Generalitat no pot comprovar, perquè no té competències. El resultat fa anys que dura en forma d'una forta diferència entre els diners recaptats a Catalunya i els diners que ens correspondrien en forma d'inversió en infraestructures o de mil obres que el govern català posi en marxa.

2. Un segon element és el retard en els pagaments, que pot oscil·lar entre uns dies i uns anys. La burocràcia de l'Estat és lenta per naturalesa. Si és lenta de forma natural, es pot incrementar la lentitud, sense grans esforços. Les persones encarregades de tirar endavant els expedients han pres vacances per visitar les piràmides d'Egipte o les meravelles del parc de Yellowstone als Estats Units. Si

L'empresa Seat és la que té més treballadors de Catalunya ■ EVA GARCIA

això passa sense cap intenció al darrere, encara passa més si no es dona cap pressa.

3. Com tots els ingressos procedents de la Unió Europea passen per la caixa de l'Estat, els ajuts per a l'agricultura es poden pagar quan es vulgui.

4. El mateix es pot dir de determinades infraestructures que són indispensables o urgents per a l'economia catalana. Em refereixo a les inversions en rodalies de l'àrea de Barcelona que corresponen a la Renfe pública, i al corredor mediterrani, una infraestructura que clama al cel i que en qualsevol país seria una inversió prioritària.

5. Retirant de les entitats bancàries catalanes –CaixaBank i Sabadell– els dipòsits d'entitats públiques, que representen milers de milions d'euros. Ja ho fan fet dar-

rament i les dues entitats financeres han hagut de canviar la seu catalana per una de fora de Catalunya.

6. Hisenda té la facultat d'inspeccionar les declaracions de renda de les persones físiques i els rendiments de les empreses. Ja

L'entramat estatal complica molt enfrontar-s'hi a nivell econòmic

ho han fet en altres moments –en tinc experiència–, però poden incrementar-les i augmentar la severitat en les inspeccions. Amb ganes de fer mal, les empreses o les persones vinculades al procés es trobaran amb els inspectors. I

vostès creuen que no trobaran res? Contra les sancions es pot recórrer, però abans has de pagar. No és aquest un argument que faci callar les empreses.

La gràcia de tot això, que no té cap gràcia, és que tots aquests sistemes s'apliquen des de fa temps, però no resulta difícil donar un parell més de voltes al mocador que asfíxia. I no he mencionat el que passa a nivell personal o empresarial.

Es parla d'internacionalització del procés català. Algunes coses poden quedar clares per a la justícia europea, però les que he mencionat no poden servir mai com a argument de defensa, perquè no es pot demostrar la relació directa entre les intencions polítiques i unes activitats que difícilment es poden presentar com a sancions.

Els concentrats fora dels jutjats de Tarragona ■ ACN

Continuen les declaracions pel 8-N a Tarragona

Redacció
TARRAGONA

El jutjat d'instrucció número 2 de Tarragona va citar ahir set persones més de les 39 que investiga per un presumpte delictes contra la seguretat del trànsit arran de la vaga general del 8-N al Camp de Tarragona. D'aquestes, quatre van comparèixer per respondre a les preguntes del seu advocat i una cinquena s'ha acollit al seu dret de no declarar. Les altres dues, entre les quals hi havia la regidora de la CUP de Tarragona i portaveu del secretariat nacional, Laia Estrada, van decidir no comparèixer davant el jutge perquè entenen que es tracta d'un cas de "criminalització i persecució política". Dos dels investigats que han prestat declaració han insistit que no van estar presents en les marxades lentes de vehicles que hi va haver durant aquella jornada i la resta han defensat que la protesta era "legal". ■

Llarena processa per desobediència Barrufet

Redacció
LLEIDA

El magistrat Pablo Llarena va comunicar ahir a l'exmembre de la mesa del Parlament Ramona Barrufet el seu processament per un delictes de desobediència, arran de l'admissió a tràmit de la llei que va permetre el referèndum

de l'1-O i la de transitorietat. L'exdiputada va comparèixer davant del jutge per videoconferència –des del jutjat d'instrucció número 1 de Lleida– i es va remetre a la declaració que havia prestat al novembre. La resta de membres de l'antiga mesa del Parlament han estat processats pel mateix delictes.

La compareixença de Barrufet, segons l'ACN, va durar cinc minuts i ella mateixa va explicar a la sortida com s'havia desenvolupat. "Ja parlarem en el judici i els nostres advocats ens defensaran com ho hagin de fer", va afirmar. L'exdiputada també va demanar que no s'oblidi els presos i els exiliats polí-

tics. "El més fàcil en les circumstàncies en què estem és l'oblit i és molt complicat per a la gent que està la presó injustament i a l'exili, que són amics meus. Us demano que ens ajudeu a no oblidar-los", va dir en declaracions als mitjans.

Barrufet va arribar als jutjats amb el seu marit i el seu advocat, Xavier Meleiro. L'acompanyaven també el delegat del govern a Lleida destituït pel 155, Ramon Farré; el líder del PDeCAT a la Paeria i diputat al Congrés, Toni Postius, i l'exdiputada al Parlament Violant Cervera. ■

L'exdiputada Barrufet, sortint dels jutjats de Lleida amb el seu advocat, el seu marit i membres del PDeCAT ■ L. CORTÉS / ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Venturós denuncia que és víctima d'un "judici polític"

■ La fiscalia vol que l'alcalde de Berga sigui inhabilitada durant mig any per no haver despenjat l'estelada del consistori en període electoral ■ No descarta desobeir si finalment la condemnen

Redacció
MANRESA

El jutjat penal número 2 de Manresa va jutjar ahir l'alcalde de Berga, la cupaire Montse Venturós, perquè va ignorar els requeriments de la junta electoral i no va retirar l'estelada del balcó del consistori en les eleccions del 27 de setembre i el 20 de desembre del 2015. La fiscalia l'acusa de desobediència i vol que sigui condemnada a mig any d'inhabilitació i a pagar 540 euros de multa. Venturós, per la seva banda, va denunciar que ha estat víctima d'"un judici polític instigat pel ministeri fiscal".

En la seva declaració –segons l'ACN– l'alcalde va recordar que l'estelada es va penjar en compliment d'un acord adoptat pel ple municipal el 2012 que no va ser impugnat pel govern espanyol. "Enteníem que en ple procés de ruptura s'havia de fer cas omís a allò que vingués dels jutjats i estigués polititzat", va dir Venturós, que hi va afegir que la bandera no es va retirar per respondre "al mandat del poble". També va acusar la fiscalia de "supeditar decisions polítiques a l'àmbit judicial i de ser còmplice de la ultradreta", en referència al fet que Societat Civil Catalana va interpo-

L'alcalde de Berga, Montse Venturós (al centre), a la sortida dels jutjats de Manresa, on ahir va ser jutjada per un delictes de desobediència ■ GEMMA ALEMAN / ACN

sar la denúncia. El seu advocat, Benet Salellas, en va demanar l'absolució.

Venturós va rebre ahir el suport d'edils i diputats de la CUP, JxCat, el PDeCAT i ERC. Davant els jutjats es van concentrar també membres de la plataforma berguedana Democràcia vs. Tribunals. A la sortida del judici, l'alcalde va advertir que considera de desobeir si la inhabiliten. "Partim d'un principi, el de la legitimitat popular, per damunt de la legalitat establerta", va dir. Salellas, per la seva banda, va assegurar que "aquest procés és un instrument polític al servei d'una ideologia concreta, que és la que hi ha avui a les institucions de l'Estat i que es contagia a la fiscalia i a tots els actors d'aquest procediment".

La causa contra Venturós va ser arxivada per un jutjat de Berga, però l'Audiència de Barcelona la va reobrir a instàncies de la fiscalia. L'alcalde va ser detinguda el 2016 perquè va rebutjar de compareixer dos cops al jutjat. ■

Una terra amb molt a dir

Treballada amb respecte des de fa cent anys, per oferir-te un vi que recull les millors expressions de la nostra finca, un vi amb l'ànima de Raimat.

Viticultura Sostenible

Prova'ls a un preu exclusiu en els següents restaurants de Girona.

Arnall Degustació, Ca la Nàsia, Can Barris, Can Quel, Can Xicoy, Cipri, El Cabrit, El Far, El Moll, El Racó, El Racó d'en Pep, Fiego, Godard, Hostal dels Ossos, Hostal La Llagosta, Hotel Costa Brava, Hotel Solana del Ter, Ibèric, L'Arc Vell, L'Hostalet, La Riera, La Vila de Corçà, Les Acàcies, Llevant, Maria de Cadaqués, Refugi de Pescadors, Río de Oro, Rodondo, Verdolet & La Roda, Voramar.

Descobreix tots els restaurants de la ruta a Catalunya a RAIMAT.com/RUTA

WINE MODERATION
RAIMAT

164737-1188107T

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Dolors Ribas i Emili Chalaux** Secretària i president de l'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura, ACAT

“Iniciem una campanya mundial pels presos polítics”

TORTURA • “Tenir un pres tancat a la cel·la 18 hores al dia és tortura. També ho és que els nostres presos hagin hagut de passar l'hivern gelats i dormint vestits i amb anorac” **A LA MODEL** • “La Coordinadora per la Prevenció i Denúncia de la Tortura, que agrupa 30 entitats de l'Estat, es reuneix aquest any a la Model per denunciar els maltractaments de l'1 d'octubre”

Mireia Rourera
BARCELONA

Encara hem de parlar de tortura al món?

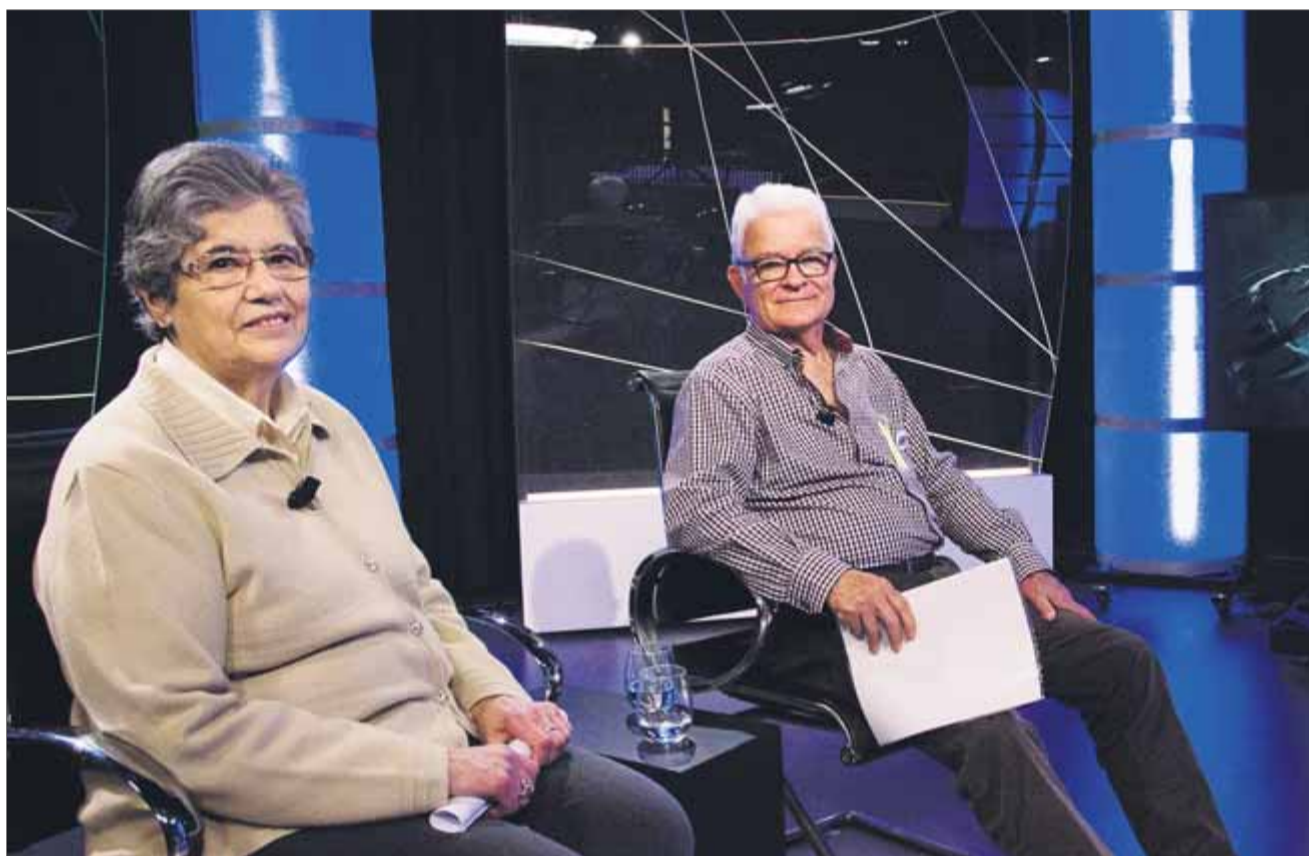
Malauradament sí, a molts països i, sobretot, en molts conflictes violents on les policies ho amaguen. Realment un conflicte violent pot durar 60 anys perquè s'ha torturat... no sé si s'entén d'on parlo. Si no s'hagués torturat hauria durat 10 o 15 anys, o 20. No seixanta. Però això no es diu mai: la tortura és una cosa amagada que a cap govern no li agrada reconèixer. És un problema terrible perquè passa a llocs foscos, amagats, dintre de comissaries de policia.

Hi ha tortura a Occident.

Sí, i a Espanya. Durant el conflicte basc... al País Basc s'han comptat més de 4.000 casos de tortura i això no es diu gaire, tothom ho amaga, però és la causa que el conflicte duri tant. La tortura té un problema: quan a un no el maten i se'n surt, parla. I explica el que li han fet i això promou que d'altres persones es prenguin la venjança per la seva mà i es cometin més atemptats...

La pitjor tortura és la pena de mort.

A molts països encara hi ha pena de mort, sobretot de l'Àfrica, on, per cert, els darrers vint anys hi ha hagut grans progressos i en alguns països avui hi ha moratòries, progressos que no es veuen als Estats Units. Allà la tortura més gran és que un cop l'han sentenciat un pres es pot passar anys i anys esperant al corredor de la mort. Sabem del cas d'un home que va rebre fins a tres vegades l'extremunció... això és pitjor que la mort! I hi ha gent que n'és partidària perquè creuen que així s'acaben les coses. Però les coses no s'acaben així. Qui pot ser jutge de la vida d'una persona per més grossa que l'hagi fet?

Dolors Ribas i Emili Chalaux, secretària i president de l'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura, ACAT ■ ANDREA RUIZ

Un altre tipus de tortura podria ser mantenir gent a la presó provisional durant mesos.

Realment és una tortura. A més a les presons, i fins i tot en casos de presó provisional, quan castiguen un pres el poden tenir, per exemple, en una petita cel·la fins i tot durant 23 hores al dia. Això és una de les lluites que tenim: no es pot estar una persona durant tot un mes tancada tantes hores al dia en una habitació, i això li han fet, per exemple, a un dels nostres presos polítics, en Jordi Sánchez, que l'han castigat un mes 18 hores sense sortir de la cel·la! I això és tortura. I una altra cosa, molts dels presos polítics han passat l'hivern havent de dormir amb la roba posada i amb anorac, del fred que tenien. A dintre la presó qualsevol pres ha de poder fer una vida digna.

Amb la FIACAT, la Federació In-

ternacional de les ACAT (present a 28 països) heu denunciat la situació dels presos polítics.

El mes de novembre la FIACAT vam denunciar a tot el món el tracte vexatori que van rebre els líders polítics catalans quan van ser portats amb una furgoneta, emmanillats per l'esquena, que la furgoneta anava a tota velocitat i ells s'anaven donant cops... i els van dur a la presó preventiva. Després la FIACAT va fer un comunicat denunciant que la presó provisional (dels presos polítics catalans) és, com a mínim, un tracte inhumà i degradant perquè si no has estat jutjat el teu lloc no és la presó.

Ara faran una nova campanya?

A partir de la setmana que ve comencem una campanya perquè la gent pugui enviar cartes al president de l'Estat espanyol, Mariano Rajoy, a la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santa-

maría i al ministre de Justícia, Rafael Catalá, per demanar que es deixi en llibertat els presos polítics. I promocionem que es faci per escrit, és més eficaç.

Què diu la carta?

Que la presó preventiva no s'ha d'utilitzar i hauria de ser una excepció i que aquests nou dirigents catalans que estan emprisonats ho estan per delictes falsos, inventats per Madrid. És a dir, que no haurien d'estar a la presó preventiva i, a més, hi són per uns delictes que no existeixen.

Estem parlant que la campanya té abast internacional?

Sí, perquè d'ACAT n'hi ha a 28 països, sobretot de l'Àfrica, però a Europa n'hi ha a Alemanya, Suïssa, Bèlgica, Itàlia, Suècia i França, on hi ha més de 8.000 socis i 40.000 simpatitzants donants... i també n'hi ha al Cana-

dà i altres llocs d'Amèrica. Campanyes com aquestes en fem moltes sempre que hi ha casos de tortura a tot el món. I aquest cas no és una excepció.

L'Organització Mundial contra la Tortura ha criticat Espanya davant el Consell de Drets Humans de l'ONU per la repressió i "l'ús excessiu de la força contra protestes pacífiques" (pels fets de l'1 d'octubre).

Nosaltres formem part de la Coordinadora per la Prevenció i Denúncia de la Tortura, una organització estatal que agrupa 35 associacions. Cada any es fa un informe per les tortures que sabem que hi ha hagut a l'Estat. Aquest any, el 7 i 8 de juny, es farà la trobada a la Model. Perquè es fa a Barcelona? Doncs perquè entre els principals maltractaments del 2017 hi ha la violència policial de l'1 d'octubre. ■

EN LLUITA

L'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura (ACAT) és una ONG internacional ecumènica que treballa per denunciar la tortura al món. Va néixer el 1974 a França quan dues dones protestants van voler denunciar davant les diferents esglésies cristianes els relats de les tortures durant la guerra del Vietnam. A Catalunya es va constituir el 1987. Resen i es troben al monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alguns dels ultres duïen estelades per crear confusió entre els veïns ■ EPA

Tres ferits a Canet per un grup que treu creus grogues

■ És obra d'un col·lectiu ultra que actua impunement, segons l'alcalde
■ Concentració de rebuig davant del consistori

D. Brugué
CANET DE MAR

Tarda de tensió a la platja de Canet de Mar. El CDR del municipi havia instal·lat a l'espai creus grogues en record i suport dels polítics catalans empresonats. Es tracta d'una acció itinerant que es fa per diversos espais del Maresme i que fins avui havia d'estar a Canet. La Policia Local va rebre una trucada, segons va relatar l'alcalde, Blanca Arbell (ERC), que els deia que anaven a "fer neteja a la platja". Poc abans de les cinc de la tarda, un grup feixista d'una quinzena de persones amb la cara tapada es va presentar a la platja i va començar a arrancar les creus grogues. Alguns portaven estelades per crear confusió entre els ciutadans que es van adreçar a la platja per intentar evitar l'acció. L'ambient es va anar escalfant entre els que treien les creus i els que intentaven impedir-ho, i van arribar les agressions. Alguns dels feixistes van pegar al cap amb les creus a alguns veïns i tres persones, una

Arran crema fotos del PP, Cs i el PSOE

Tres membres del grup independentista Arran van cremar fotografies del president espanyol, Mariano Rajoy; el secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, i el president de Cs, Albert Rivera, davant la seu del PP a Barcelona, al carrer Comte Urgell. Posteriorment van difondre les imatges en un vídeo a través de les xarxes socials.

Els populars van reaccio-

nar a l'acció del grup a través del diputat Santi Rodríguez, que va vincular la crema de les fotografies amb un intent de provocar un incendi a la seu del PP: "Els intolerants han intentat provocar un incendi a la seu del PP. Ens intimiden amb violència, seguirem defensant la democràcia, la llibertat i la pluralitat de la nostra societat", va escriure a Twitter.

d'elles un regidor, van acabar ferides i van haver de ser ateses en un centre mèdic. Tots tres presentaran denúncia. L'Ajuntament també està valorant denunciar els fets, i ahir a les nou del vespre diversos col·lectius van convocar una concentració davant del consistori per rebutjar l'acció.

Arbell va explicar que els integrants d'aquest comando estan perfectament identificats. De fet, en els vídeos que es van difondre per les xarxes socials se sent clarament com alguns veïns diuen pel nom a alguns dels ultres.

"És un grup que es mou impunement pel Maresme", lamentava ahir l'alcalde, que hi afegia que el que busquen és la provocació i la violència. Per això, va insistir a fer una crida als veïns de Canet de Mar a mantenir la calma i no entrar en el seu joc.

Aquest cap de setmana el CDR del Baix Empordà també ha plantat creus grogues a diverses platges de la comarca. Com en el cas de Canet, també hi ha hagut estira-i-arrosnes a la platja de Portbò de Calella i a Llafranc, tot i que sense ferits en cap dels dos casos. ■

Shopping Night

VILAFRANCA DEL Penedès
DIVENDRES 25 DE MAIG DE 2018
DE 20.00 A 24.00H.

DESFILADA A LA PLAÇA DE LA VILA
A PARTIR DE LES 20.00 H.

**MÚSICA EN VIU, TASTOS,
TALLERS INFANTILS,
PLUJA DE GLOBUS....
I MOLT MÉS!!!**

2N CONCURS DE DECORACIÓ DE CARRERS

PASSEJA'T PEL CENTRE VILA I VOTA EL CARRER QUE MÉS T'AGRADI. vine a la carpa de "Centre Vila" i omple la butlleta. Entre tots els participants sortejarem una targeta regal cv

